

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Jany Hullovej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. B., R.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P. D. B. v konkurze, B. IČO: X., právne zastúpený advokátom JUDr. A. F., M., proti žalovanému: **T. a. s., V.**, IČO: X., právne zastúpený advokátom JUDr. V. A., R., **v konaní o určenie vlastníckeho práva**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. novembra 2005, č. k. 10 Cbi 34/04-44, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 Cbi 34/04-44 zo dňa 16. novembra 2005 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 99,58 Eur náhrady trov konania na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. vedenom K. Ú. v T., S. K. T. pre k. ú. B., obec B., a to stavby:

- zásobníky tekutých hnojív na parc. č. X.
- prevádzková budova – vodáreň na parc. č. X.
- stanica PHM na parc. č. X.
- prevádzková budova – dielňa na parc. č. X.
- dielňa a hala na parc. č. X.

- administratívna budova na parc. č. X.

sú vo vlastníctve úpadcu P. D. B. a patria do konkurznej podstaty. Zároveň uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení súd prvého stupňa konštatuje, že na majetok dlžníka P. D. B. bol vyhlásený konkurz uznesením č. k. 3K 69/00 zo dňa 09. 06. 2003. Dňa 26. 06. 2002 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného – N. Ú. P. – O. P. T. Dňa 02. 04. 2003 súdny exekútor Ing. Bc. R. L. udelil pri dražbe nehnuteľností príklep vydražiteľovi – žalovanému. Okresný súd v Trnave schválil uznesením zo dňa 11. 06. 2003, t. j. dva dni po vyhlásení konkurzu č. k. 24 Er 1953/02, Ex 149/2002 príklep udelený dňa 02. 04. 2003 súdnym exekútorom.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní oprávnenosti nároku zisťoval, či na určenie vlastníckeho práva má žalobca naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c/ O. s. p.). Naliehavosť právneho záujmu žalobcu videl v tom, že bez takéhoto určenia je ohrozené jeho vlastnícke právo a právo speňažovať majetok patriaci do konkurznej podstaty, pričom podľa § 8 ods. 2 ZKV je správca konkurznej podstaty povinný postupovať pri spravovaní majetku patriaceho do konkurznej podstaty s odbornou starostlivosťou.

Poukázal na ust. § 70b ods. 1 ZKV účinného od 01. 08. 2000, podľa ktorého sa konania začaté pred jeho účinnosťou dokončia podľa doterajších predpisov, a preto súd aplikoval na daný prípad ZKV účinný do 31. 07. 2000. Taktiež poukázal na ust. § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV, podľa ktorého iné konania, než uvedené v písmene c/, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú a ďalej na ust. § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, podľa ktorého pre pohľadávku proti podstate nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia, ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty. Exekučné konanie sa prerušuje ex lege dňom vyhlásenia konkurzu a je irelevantné, v ktorej fáze sa exekučné konanie nachádza. K speňaženiu majetku v rámci exekúcie nemôže dôjsť po vyhlásení konkurzu, pretože toto konanie sa po vyhlásení konkurzu prerušuje. Posledným dňom, kedy je možné právom vykonať exekúciu na majetok úpadcu, je len deň pred vyhlásením konkurzu. Výťažok z dražby by patril do konkurznej podstaty len vtedy, keby v exekučnom konaní došlo k speňaženiu majetku.

Uviedol, že v zmysle § 150 ods. 2 Exekučného poriadku, vydražiteľ môže nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby len za predpokladov schválenia udeleného príklepu súdom a v tomto prípade k takémuto schváleniu, vzhľadom na vyhlásenie konkurzu, nemohlo dôjsť, žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v súlade so zákonom. Exekúcia predajom nehnuteľností nie je skončená schválením príklepu, ale až schválením rozvrhu z dražby nehnuteľnosti a následným zaplatením najvyššieho podania a poukázaní príkazných súm oprávneným osobám. Preto je otázka prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa irelevantná.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že úkon Okresného súdu v Trnave, a to schválenie príklepu uznesením zo dňa 11. 06. 2003, po vyhlásení konkurzu je právne neúčinný z dôvodu existencie prekážky prerušenia exekučného konania, a ako taký nemôže spôsobiť žiadne relevantné následky. Preto bolo žalobe vyhovené. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ O. s. p. V odvolaní namietol aktívnu legitimáciu žalobcu. Uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, boli vydražené na dražbe dňa 02. 04. 2003, vlastnícke právo k nim prešlo na žalovaného spätne ku dňu udelenia príklepu, teda v čase vyhlásenia konkurzu už tieto nehnuteľnosti nepatrili do konkurznej podstaty a patril do nej výtťažok z dražby. K speňaženiu majetku došlo v rámci exekúcie udelením príklepu, voči ktorému nikto nevzniesol námietky. Rozhodnutie súdu o schválení príklepu má iba procesný charakter, povahu procesného potvrdenia postupu súdneho exekútora. ZKV túto situáciu rieši explicitne v ust. § 14a, z ktorého jednoznačne vyplýva, že do konkurznej podstaty patrí výtťažok z dražby a nie samotná nehnuteľnosť. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že k speňaženiu majetku v exekúcii dochádza až schválením rozvrhu z dražby a následným zaplatením vyššieho podania a poukázaním súm oprávneným osobám. Takýto výklad pojmu „speňaženie majetku“ nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona. Žalovaný je toho názoru, že výklad ust. § 14a ZKV je potrebné robiť v spojitosti s ust. § 14 ZKV. Obe ustanovenia platili v čase, kedy bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Ak by sa aj vychádzalo z ustanovení § 14 ZKV v znení platnom do 31. 07. 2000, táto situácia je riešená v odseku 1 písm. c/ druhá veta, podľa ktorej sa stáva súčasťou podstaty výtťažok zo speňaženia dlžníkovho majetku, pokiaľ nebol vydaný oprávnenému. Žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho

práva k nehnuteľnostiam. V danom prípade sa žalobca môže domáhať plnenia od súdneho exekútora. Súd nesprávne dospel k záveru, že uznesenie Okresného súdu v Trnave zo dňa 11. 06. 2003 je právne neúčinné z dôvodu existencie prekážky prerušenia exekučného konania. Ust. § 14 ZKV však neobsahuje žiadne ustanovenie o právnej neúčinnosti. Súd nemôže v zmysle § 134 O. s. p. ignorovať existenciu právoplatného rozhodnutia iného súdu, pretože o takejto verejnej listine platí domnienka jej pravosti a pravdivosti, pokiaľ nie je dokázaný opak. Skutočnosť, že súd schválil príklep, uznesenie sa stalo právoplatné, a následné vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu nemá žiadny vplyv na nastúpenie účinkov prechodu vlastníckeho práva a nemôže byť na škodu vydražiteľa. Podľa § 61 Exekučného poriadku, navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Taktiež považuje rozhodnutie ohľadne uloženia o povinnosti vypratania nehnuteľností za predčasné a neodôvodnené. Žalobca nie je vlastníkom ani nositeľom práva hospodárenia k nehnuteľnostiam, ktorých vypratanie navrhol. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žaloba sa zamietne v celom rozsahu ako nedôvodná.

Žalobca podal písomné vyjadrenie k odvolaniu a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že v danom prípade došlo k súbehu exekučného konania a konkurzného konania a podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV účinného do 31. 07. 2000 sa iné konania, než uvedené v písm. c/, ktorých výsledok môže byť nárokom proti podstate, prerušujú. Pod pojmom „iné konania“ treba rozumieť všetky ďalšie súdne konania, v ktorých je úpadca účastníkom, vrátane exekučného konania. Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV možno v konkrétnom konaní uplatniť len za predpokladu, že v príslušnom exekučnom konaní došlo k speňaženiu majetku povinného. Proces speňažovania je úspešne zavŕšený až právoplatným schválením príklepu príslušným súdom, k čomu v predmetnej exekúcii nedošlo z dôvodu jej prerušenia ex lege – vyhlásením konkurzu. Keďže nedošlo k speňaženiu majetku povinného, nemohol vydražiteľ – žalovaný za žiadnych okolností platne nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného rozsudkom zo dňa 12. 03. 2008, právoplatným dňa 15. 05. 2008, č. k. 5Obo/208/2006-89, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 2 O. s. p. tak, že k náhrade trov konania v sume 3 000,-- Sk žalovanému zaviazal neúspešného žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného

uviedol, že v priebehu odvolacieho konania žalovaný oznámil, že došlo k zmene účastníka konania. Spoločnosť T. s. r. o., so sídlom Š., IČO: X., sa s účinnosťou od 01. 01. 2006 stala univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti – T. R. D., s. r. o., D., ktorá bola zrušená bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou (výpis z obchodného registra Okresného súdu v Trnave oddiel: S. vložka číslo: X., č. l. 59). Odvolací súd preto v konaní pokračoval s právnym nástupcom pôvodného žalovaného.

Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) uznesením zo dňa 22. 07. 2010, č. k. 1ObdoV/59/2008 zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu zo dňa 12. 03. 2008, právoplatného dňa 15. 05. 2008, č. k. 5Obo/208/2006-89 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu je potrebné zrušiť a vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že dovolací súd v rámci svojej úradnej povinnosti zistil, že konanie pred odvolacím súdom, ako i jeho rozhodnutie, trpí vadou uvedenou v § 237 písm. b/ O. s. p.

V odôvodnení zrušujúceho uznesenia okrem iného dovolací súd uviedol, že v priebehu konania sa zmenil okruh účastníkov oproti návrhu a došlo k viacerým zmenám na strane žalovaného podľa § 107 ods. 4 O. s. p. Pôvodne (v čase podania žaloby) bola žalovaným obchodná spoločnosť T. R. D., s. r. o., IČO: X. Z výpisu tejto spoločnosti z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: S., vložka číslo: X., mal dovolací súd za preukázané, že v priebehu odvolacieho konania bola táto spoločnosť vymazaná z obchodného registra dobrovoľným výmazom (rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti o zrušení spoločnosti jej zlúčením). Právnym nástupcom sa od 01. 01. 2006 stala T., s. r. o., V., IČO: X. Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 12. 03. 2008 (č. l. 86 – 87) vyplýva, že odvolací súd na tomto pojednávaní prijal uznesenie, na základe ktorého pokračoval s takto označeným právnym nástupcom pôvodne žalovaného. Dovolací súd však zdôraznil, že odvolacím súdom bola opomenutá ďalšia, resp. ďalšie zmeny, ku ktorým následne došlo na strane žalovaného ešte v priebehu odvolacieho konania. Z výpisu spoločnosti T., s. r. o., V., IČO: X., z Obchodného registra Trnava, oddiel: S., vložka číslo: X., dovolací súd zistil, že obchodná spoločnosť T., s. r. o., V., IČO: X., bola dňa 01. 01. 2008 vymazaná z obchodného registra – dobrovoľný výmaz (spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia). Jej novým nástupcom sa od 01. 01. 2008 stala spoločnosť A. S. a. s., S..

V danom prípade v dobe vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu žalovaný označený ako T. s. r. o., V., už neexistoval, bol vymazaný z obchodného registra, tzn. stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, nemal teda ani pasívnu legitimáciu. V dôsledku nedostatočného skúmania procesného nástupníctva po pôvodnom žalovanom, sa odvolací súd nevysporiadal s tým, kto bol v štádiu odvolacieho konania žalovaným. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa zachová postup podľa § 107 ods. 1 a ods. 4 O. s. p. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 O. s. p.) opätovne prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., podľa § 214 ods. 1 O. s. p.

Odvolací súd sa zameril na zmenu okruhu účastníkov oproti návrhu (žalobe), ku ktorým došlo na strane žalovaného. V priebehu odvolacieho konania žalovaný oznámil, že došlo k zmene účastníka konania. Spoločnosť T. s. r. o., so sídlom Š., IČO: X., sa s účinnosťou od 01. 01. 2006 stala univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti – T. R. D., s. r. o., D., ktorá bola zrušená bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou (výpis z obchodného registra Okresného súdu v Trnave oddiel: S. vložka číslo: X., č. l. 59). Ďalej v priebehu odvolacieho konania spoločnosť T., s. r. o., V., IČO: X., bola dňa 01. 01. 2008 vymazaná z obchodného registra dobrovoľným výmazom, nakoľko spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia (výpis spoločnosti T., s. r. o., V., IČO: X., z Obchodného registra Trnava, oddiel: S., vložka číslo: X.). Jej novým nástupcom sa od 01. 01. 2008 stala spoločnosť A. S., a. s., S. S účinnosťou od 01. 01. 2008 však spoločnosť A. S., a. s., S. , je v obchodnom registri evidovaná pod obchodným menom T., a. s., so sídlom V., IČO: X. (výpis spoločnosti T., a. s., V., IČO: X., z Obchodného registra Trnava, oddiel: S., vložka číslo: X.).

Podľa ust. § 107 ods. 1 O. s. p., ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť, alebo či môže v ňom pokračovať.

Podľa ust. § 107 ods. 4 O. s. p., ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Právnym nástupcom právnickej osoby sú tí, ktorí pri zrušení právnickej osoby bez likvidácie alebo na základe zvláštnej právnej úpravy preberajú jej práva a povinnosti. K procesnému nástupníctvu dochádza vtedy, ak práva alebo povinnosti účastníka konania prešli po začatí súdneho konania na iného v dôsledku niektorého z prípadov univerzálnej sukcesie. Univerzálna sukcesia v oblasti procesného práva má za následok procesné nástupníctvo a súd je povinný k nej prihliadať z úradnej povinnosti bez toho, aby bola niektorým z účastníkov uplatnená.

Výpis obchodnej spoločnosti T., a. s., V., IČO: X., z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: S., vložka číslo: X., svedčí o tom, že akciová spoločnosť bola založená v súlade s § 154, § 766 a § 69 ods. 2 Obchodného zákonníka, zánikom spoločného podniku A. P. so sídlom v S. bez likvidácie, so splnením podmienky, že ku dňu jeho výmazu sú splnené náležitosti pre vznik novej spoločnosti, akciovej spoločnosti A. S.. Z úplného výpisu tejto akciovej spoločnosti vyplýva, že T., a. s., V., IČO: X., je zapísaná v predmetnom obchodnom registri od 01. 01. 2008 a jej právnym predchodcom bola spoločnosť A. S., a. s., so sídlom S., IČO: X., ktorá v obchodnom registri figurovala od 15. 01. 1993 do 31. 12. 2007. Odvolací súd preto pokračoval v konaní so žalovaným T., a. s., V., IČO: X.

Zo spisu odvolací súd zistil, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. X. vedenom na K. Ú. v T., Katastrálne územie B., a to stavby:

- zásobníky tekutých hnojív na parc. č. X.
- prevádzková budova – vodáreň na parc. č. X.
- stanica PHM na parc. č. X.
- prevádzková budova – dielňa na parc. č. X.
- dielňa a hala na parc. č. X.
- administratívna budova na parc. č. X.

s tým, že patria do konkurznej podstaty úpadcu P. D. B. Na majetok dlžníka P. D. B. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 69/00 zo dňa 09. 06. 2003 vyhlásený

konkurz. Dňa 26. 06. 2002 začalo exekučné konanie v neprospech povinného – úpadcu na vymożenie peňažného plnenia – pohľadávky vo výške 661 726,-- Sk s príslušenstvom Exekúcia č. 149/2002 bola vykonaná predajom – dražbou predmetných nehnuteľností patriacich povinnému.

Podľa § 146 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení zmien a doplnení (ďalej Exekučný poriadok) bol udelený príklep vydražiteľnosti – žalovanému dňa 02. 04. 2003, o čom bola spísaná zápisnica (č. I. 4.). Okresný súd v Trnave uznesením sp. zn. 24 Ex 1953/02, Ex 149/02 zo dňa 11. 06. 2003 príklep podľa § 148 Exekučného poriadku schválil (č. I. 8).

Konkurzné konanie bolo začaté dňa 21. 03. 2000, a preto je potrebné s poukazom na prechodné ustanovenia § 70b ods. 1 zák. č. 238/2000 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o konkurze a vyrovnaní č. 328/91 Zb., aplikovať ustanovenia ZKV v znení účinnom do 31. 07. 2000.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV, iné konania, než uvedené pod písmenom c/, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú. V týchto konaniach sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Úpadca môže tento návrh podať len vtedy, ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia, ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobudnúť na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28). Ak sa v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní prerušených podľa písm. d/ speňažil dlžníkov majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate.

Z obsahu spisu a doložených písomných dôkazov je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 26. 06. 2002, k predaju nehnuteľností dražbou a udelenie príklepu vydražiteľovi exekútorom došlo dňa 02. 04. 2003, t. j. pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného (09. 06. 2003). Vydražiteľ v zmysle § 150 ods. 2 Exekučného poriadku zaplatil najvyššie podanie, jedná sa o zaplatenie sumy 770 000,-- Sk, za ktorú sa nehnuteľnosti vydražili. Exekučný súd schválil príklep uznesením zo dňa 11. 06. 2003 podľa § 148 ods. 1 Exekučného

poriadku. Toto uznesenie je listinou osvedčujúcou nadobudnutie vlastníckeho práva, voči ktorému nie je odvolanie prípustné. Vlastnícke právo prechádza dňom udelenia príklepu z povinného na vydražiteľa a povinný stráca právo držby veci (§ 150 ods. 1 Exekučného poriadku) a nemôže už nakladať s nehnuteľnosťami ako s majetkom patriacim povinnému. Exekučný súd príklep schvaľuje spätne ku dňu jeho udelenia, a preto je nesprávne tvrdenie súdu prvého stupňa, že vydražiteľ môže nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby až rozhodnutím súdu a z dôvodu existencie prekážky prerušenia predmetného exekučného konania (vyhlásenia konkurzu) je preto otázka prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa irelevantná. Bolo preukázané písomným oznámením exekútora z 30. 06. 2003, že do dňa vyhlásenia konkurzu nebol oprávnenému vydaný výťažok z dražby nehnuteľností a v súlade s ust. § 36 ods. 6 Exekučného poriadku, exekútor vyplatil správcovi podstaty úpadcu vymoženú pohľadávku. Uvedenú skutočnosť žalobca bez výhrad potvrdil v rámci predchádzajúceho odvolacieho konania. Výťažok sa preto stal súčasťou podstaty v zmysle § 14 ods. 1 písm. e/ druhá veta ZKV, a nie nehnuteľnosti, ktorých určenia vlastníctva sa žalobca domáha. Vlastníkom predmetných nehnuteľností sa stal v zmysle vykonanej exekúcie do vyhlásenia konkurzu vydražiteľ – žalovaný, čoho dôkazom je aj list vlastníctva č. X. (č. l. 9).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto napadnutý rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil a žalobu zamietol.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 2 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Trovy konania predstavuje súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 99,58 Eur (3 000,-- Sk). Keďže si právny zástupca žalovaného nevyčíslil trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa, ani pred odvolacím a dovolacím súdom, neboli mu preto priznané s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová